

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
คำสำคัญ	สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
นักศึกษา	จารุวรรณ บุญนากร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.สมจิตต์ เซอร์ชันซี
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2566

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยศึกษากรณีการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามกฎหมายไทย ข้อตกลงระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศ ได้แก่ อนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ความตกลงกรุงมาดริดว่าด้วยการปราบปรามสิ่งบ่งชี้แหล่งที่มาของสินค้าที่ใช้ไม่ถูกต้องหรือปลอมแปลง ความตกลงกรุงลิสบอนว่าด้วยการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายแหล่งกำเนิดและการจดทะเบียนระหว่างประเทศ ข้อตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า ข้อบังคับสหภาพยุโรป ที่ 510/2006 ผนวกกับข้อบังคับเลขที่ 1151/2012 และ Geographical Indications Act 2014 แห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์ โดยทำการศึกษาทั้งในส่วนของแนวคิดทฤษฎีและในส่วนของหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามมาตรการทางกฎหมายของไทยและเพื่อส่งเสริมสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของไทยให้ได้รับการคุ้มครองที่มีประสิทธิภาพ จนสามารถพัฒนาและเพิ่มมูลค่าเพื่อเตรียมพร้อมการค้าเข้าสู่การแข่งขันทางการค้าของตลาดโลก

จากการศึกษาพบว่า มาตรการทางกฎหมายของไทยที่บังคับใช้ในการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นยังมีหลักการที่ไม่ชัดเจนขาดหลักการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และยังไม่สามารถป้องกันไม่ให้เกิดความสับสนหลงผิดแก่ผู้บริโภคในแหล่งภูมิศาสตร์อันเป็นที่มาของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้อย่างสมบูรณ์ ตลอดจนยังมีมาตรการบางส่วนที่ยังถือว่าไม่ยืดหยุ่นไม่สอดคล้องกับมาตรฐานขั้นต่ำตามที่ข้อตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (TRIPs) ที่ได้วางหลักให้ประเทศสมาชิกต้องดำเนินการตามพันธกรณีอีกด้วย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรที่ จะต้องทำการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในกฎกระทรวงกำหนดรายชื่อประเภทสินค้าเฉพาะอย่างและกำหนดหลักเกณฑ์และ

วิธีการในการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนหรือพ้องกัน พ.ศ. 2547 ให้มีความชัดเจนและมีความครอบคลุม ในเรื่องของการกำหนดเงื่อนไขที่เป็นการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมแก่ผู้ผลิตสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รวมถึงการเพิ่มกลไกการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าทั่วไป ทั้งนี้ ก็เพื่อให้การบังคับใช้มาตรการดังกล่าวของไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นการเตรียมพร้อมรองรับการขยายความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในระดับนานาชาติอีกด้วย

THESIS TITLE	LEGAL ISSUES RELATING TO GEOGRAPHICAL INDICATIONS
KEYWORDS	GEOGRAPHICAL INDICATION
STUDENT	JARUWAN BANNAKORN
THESIS ADVISOR	DR.SOMJIT SERSANSIE
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS BUSINESS LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2023

ABSTRACT

The objective of this research is to study the legal measures on geographical indications through the study of the registration of geographical indications under Thai law and international agreements as well as foreign laws, such as the Paris Convention for the Protection of Industrial Property, the Madrid Agreement for the Repression of False or Deceptive Indications of Source on Goods, the Lisbon Agreement for the Protection of Appellations of Origin and their International Registration, the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights, the Council Regulation No. 510/2006 as well as the Council Regulation No. 1151/2012 and the Singapore Geographical indications Act 2014. In this study, both theoretical concepts and principles of law related to the protection of geographical indications have been studied aiming to find suitable solutions according to Thai legal measures and to promote products using Thai geographical indications for effective protection and to contribute to the development and value addition in preparation for stepping into the global trade competition.

The results of the study shows that the principles of Thai legal measures applicable to geographical indication protection are unclear. There is still a lack of principles for fair treatment to all parties and such measures are incapable of completely preventing the confusion among consumers about the geographic origin of the geographical indication. In addition, some measures are considered inflexible and do not meet the minimum standards established by the Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights Agreement (Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights) requiring member states to meet their obligations.

Therefore, the researcher is of the opinion that the relevant Thai laws should be amended, especially the Ministerial Regulation Prescribing List of Specific Goods and Rules and Methods for Use of Similar or Identical Geographical Indication B.E. 2547 (2004) for greater clarity and coverage in terms of determining the conditions for fair treatment for all producers of geographical indications, including adding mechanisms for protection of geographical indications for general commodities. This is to enable Thailand to effectively enforce such measures and to prepare for the expansion of protection of geographical indications at the international level.